

РЕШЕНИЕ

№ 3635

гр. София, 28.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 15.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **462** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на С. университет /СУ/ „Св.К. О.” срещу ЗАПОВЕД №1387 от 30.11.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „временно затваряне на туристически обект, представляващ „Университетска научна база” в [населено място] [улица]”.

По изложените в жалбата съображения, че жалбоподателят не е допуснал установените нарушения- се моли да се отмени заповедта. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.П..

Ответникът, чрез юрк.Ш. - оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок от адресат на акта, с която последният е засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по същество.

В тази връзка се съобразява, че ответникът е постановил заповедта на основание чл.64б, ал.2 б.”б” от Закона за туризма /ЗТ/ вр. с чл.8, ал.1 и ал.2 и чл.9 от Правилника, поради което се установява, че е компетентен орган. Установените факти от ответника са следните: видно от протокол от 26.09.2012г. при проверка на 26.09.2012г. в Университетска научна база- [населено място] /публична държавна собственост по А. №830 л.49, ползвана от СУ/- е констатирано, че СУ извършва туристическа дейност като предлага места за настаняване по заповед №14 от 15.04.2008г. на декана на МГФ при цена 10 лв. за преподаватели и студенти, 15лв. за

външни лица и 20 лв. за чужденци. Направен е извода, че обектът не е категоризиран – няма временно удостоверение за категоризация, както и удостоверение, което е в нарушение на чл.3, ал.3 от ЗТ.

В жалбата не се спори, че няма удостоверение за категоризация, но се визира, че не следва да се съобразява заповед №14, тъй като същата не е издадена от Ректора на СУ, поради което се твърди, че Университетската научна база – не е туристически обект, доколкото в сградата се осъществява само научна дейност. Също така се сочи, че констативният акт от 06.11.2012г. не е връчен надлежно.

Съдът не споделя възражението за наличието на съществени процесуални нарушения. Констативният протокол от датата на проверката -26.09.2012г. е връчен на място в [населено място] на домакина на заведението –Севдалин Е. Я.. Срещу този протокол – СУ е направило възражения изх.№37-00-18 от 03.10.2012г., в които визира, че в обекта не се извършва стопанска дейност, а само научна. Има и последващ акт от 06.11.2012г. и видно от същия, това е акт по ЗАНН, като в действителност -той е съставен в отсъствие на представител на СУ, но последният касае друго производство. Част от процедурата по издаването на ПАМ е само КП, който е връчен на лицето, намиращо се на място. Същото го е свело до знанието на ръководството на СУ, което е представило възражения. Следователно- дори да има процесуално нарушение по връчването на КП от 26.09.2012г., то не е съществено, тъй като не е засегнало правото на защита на жалбоподателя. Последният е изложил всички факти вкл. тези за които не спори. Не спори, че обектът не е категоризиран. Спори относно заповед №14, но не оборва констатацията, че на 26.09.2012г. на проверяващите е предоставена при поискване описаната туристическа услуга. От А. на л.49 се установява, че в базата няма само помещения свързани с твърдяната научна дейност на сградата –напр. в сграда 1 има 4 спални, в сграда 2- още 2 спални или общо 6 спални. Също в сграда 1 има и кабинети, докато в сграда 2 само спални. Видно от заповед 14 от 15.04.2008г. за тази база- Д. на ГГФ към СУ е утвърдил ценова листа вкл.и външни лица, и чужденци освен преподаватели т.е. и други лица, които няма да извършват научна дейност, ако пребивават в сградата. Съдът приема като доказателство посочената заповед, която е официален удостоверителен документ и същата, ценена ведно с останалите доказателства- и необорените твърдения на ответника- установява безспорно факта, че на 26.09.2012г. СУ е предоставял туристическа услуга на служителите на КЗП, съставили протокола. Дали е знаел Р. на СУ – за заповедта на Декана на ГГФ – е ирелевантно, тъй като домакинът на базата е допуснал лицата до последната и им е депозирал посочения ценоразпис за обект, който безспорно за страните не е категоризиран. Заповед №14 е издадена от декана на основание решение на ФС по протокол № 7 от 08.04.2008г., поради което същата е постановена от надлежен орган. Също трябва да се съобрази, че част от структурата на СУ е ГГФ, поради което е неотнормено възражението, че базата е на СУ по А..

Следователно- издадената заповед е постановена от компетентен орган, процесуално и материално-законосъобразна е, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. университет /СУ/ „Св.К. О.” срещу ЗАПОВЕД №1387 от 30.11.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на жалбоподателя е наложена принудителна

административна мярка /ПАМ/ „временно затваряне на туристически обект, представляващ „Университетска научна база” в [населено място] [улица]”.

Решението може да се оспори пред ВАС с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ. Преписи.

Съдия: